

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XV. VWest monasterium, apud Londinum Angliae metropolim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

um & Imperatricis Archifacellanus effe-
 leat. Deuastatum est aliquoties à Barbaris,
 post tempora Regis Dagoberti, in Germani-
 am & Gallias excursiones facientibus; sed ab
 imis fundamentis renouatum, ac præclare
 restitutum legitur, & denuò consecratum,
 benedictinæque professionis monachis tra-
 ditum ab *Hildulpho* Archiepiscopo Treuero-
 rum, anno Christi circiter 764. Quo anno &
 Treuerorum Archiepiscopi *Agricius*, *Maxi-*
minus, *Nicetius*, ac *Basinus* de prioribus tumu-
 lis leuati, & vna cum trecentis Thebææ legi-
 onis Martyribus, honorificentius in recens
 instauratæ S. Maximini basilicæ minore cry-
 pta, quæ est sub summo altari, humati sunt.
 Sub Arnulpho etiam Imperatore à Norman-
 nis vastatum, ac solotenus deletum, mox ab
Ogone Abbate præclare reædificatum est. Sic
 ferè Bruschius.

764.

CAPVT XV.

*Vest monasterium, apud Londinum Angliæ me-
 tropolim.*

IN prima enascentis Ecclesiæ apud Britan-
 nos infantia, imperante Antonino Pio,
 templum Apollinis, ad occiduam vrbis Lon-
 dini partem, vbi hodie cernitur *Vest monaste-*
rium, terræ motu corruit. Ex eius ruinis *Lu-*
cius Rex Britannorum, qui Romanorum per-

170. missu hinc regnavit, ad Christi cultum anno salutis 170. Ecclesiam erexit, quæ postea, cum persecutionis tempestas sub Diocletiano Britanniam pervasisset, penitus subversa est. Locus iam inde diu neglectus, & spinis oblitus jacuit, unde ab Anglosaxonibus *Thomez* & *Thorney* dictus erat: donec *Sebertus* Rex Orientalium Saxonum siue *Essexiæ*, & *Middlesexiæ*, qui primus inter eos Christo nomen dedit, eò loci monasterium Christo & B. Petro, anno Christi 605. posuit: unde ab occiduo situ & monasterio, *Vestminster* nominari cœpit. Sed cum Danico ardente bello, prostratum esset, *Dunstauris* Cantuariensis Archiepiscopus, fauente *Eadgario*, Rege id renouavit, & pauculis monachis concessit. Postea *Eduardus* Rex, cognomento Confessor, sibi in sepulturam, & Benedictinis monachis in monasterium, ex decimis omnium suorum reddituum, magnificè construxit, & patrimonijs tota Anglia dispensis ditavit. Iam inde hoc monasterium, cum Regum Angliæ inauguratione, & Coronatione tunc etiã sepulturâ, & Regaliũ repositione longè fuit celeberrimũ. Verum post 160. annos, hanc *Eduardi* fabricã subuertit *Henricus* III. nouamq; Ecclesiam speciosã structura multiplici marmorearum, columniarum ordine tecto laminis plumbeis conuestito, quinquaginta annorum opere, ipse primum ponens lapidem anno 1220. exædificauit. Quam Abbates ad occasum plurimum auxerunt: *Henricus* autem VII. anno

1502.

1502. in suam suorumque sepulturam ad ortum, sacrarium admirandæ elegantiæ (Orbis miraculum vocat Selandus, omnem enim elegantiam in illo aceruatam dicas) impensis 14000. librarum Anglicarum adiecit in quo sepulcrum eius splendidissimum & maximum ex ære solido hodieque cernitur.

Expulsis postea monachis per Henricum VIII. Angliæ Regem, cum ab Ecclesia Romana desciuisset Canonici sunt substituti, sed à sacris Ecclesiæ Romanæ alieni, qui coniugati & ritu Anglicano viuentes, etiamnum VWestmonasteriense coenobium incolunt, cum scholasticis quadraginta, quos Alumnos Regios vocant.

Ceterum vt in Francia ad Sidionysium tumuli Regum Franciæ, sic in Angliæ VWestmonasterij omnium pænè Regum Angliæ sepulcra admodum sumptuosa spectantur. Haud procul à dicto monasterio visitur Palatium Regium, quod Reges Britanniæ plerumque incolunt.

Fuerunt autem quàm plurima olim in Angliæ benedictinorum monasteria, quorum origines ac progressus Guil. Malmesburiensis & alij rerum Anglicarum scriptores fusè commemorant.

Canutus Angliæ Daniæque Rex, qui anno 1030. obiit, duo exstruxit coenobia ordinis benedictini, vnum eorum apud Anglos, in Nortfolchiæ intra pa-

1030.

*In Noruegia
Monasteriū.*

ludes quod S. *Benedicti* vocatur, septimo lapide à Nordouico Nortfolchiæ Comitatus opido: alterum vero in Noruegia. Ita tradit Polydorus Vergilius lib. 7. hystoriæ Anglicanæ sub finem.

CAPVT XVI.

Regni Gallia monasteria varia.

612.

Athanacensis seu Athanatenfis Abbatia fundata est Lugduni in Gallia anno 612. sedente Aetherio Archiepiscopo Lugdunensi. Alij volunt Athanacum diu antea à Salonio Archiepiscopo exstructum.

Brantholinæam Abbatiam in dicecesi Petracouienfi vulgò *Brantholine en Perigort* ad Dronam fl. anno 769. Carolus Magnus Imperator condidit. Eam ipsam Petrus Marolius Vaurensis in Aquitania Episcopus Societati Casalis *Benedicti* an. 154. annectendam curauit.

Sic Georgius Amboifus Legatus Apostolicus cœnobija S. Menulphi, Larentonij S. Laurentij & Hidori an. 1567. eidem sodalitia copulauit. Ex quibus quidem tria priora in Bitinicensi tractu sita sunt; Prioratus verò Iſt-dori, Gallice *d'yseure*, Molyrus Boiorum opido proximus, est in d. Augustodimensi.

In vrbe Remensi est archimonasterium S. *Remigij* titulo nobile, quod Hercambaldus

Abbas